

[Arbejdsministeren]

stå og prøve at opfatte bedre, hvad der siges til mig i fremtiden.

Der er en ting, vi ikke er uenige om. Det er det spørgsmål, som sagen drejer sig om, den konkrete substans. Forslaget om at begrænse jobskabelsesordningen til folk under 25 år er et dårligt forslag. Det vanskeliggør den private sektors mulighed for at bruge denne ordning. Det umuliggør eller i hvert fald vanskeliggør det for de unge at komme i varige job. Vi vil gerne tage et særligt hensyn til de unge, men at sætte et sådant skel tjener ikke de unges egne interesser. Vi er enige om, at det er en forringelse af jobskabelsesforslaget. Jeg håber, at det fremtidige arbejde – også med centrum-demokrater – trods alt må føre os frem til et rimeligt resultat i dette spørgsmål.

Jeg skal slutte med at gøre bare én yderligere bemærkning til hr. Arne Melchior. Hr. Arne Melchior var forarget over, at jeg havde sagt, at det næsten var forargeligt, at man åbenlyst sagde, at man ville stemme mod sin overbevisning. Udgangspunktet er eksempelvis hr. Poul Schlüters udtalelse om, at uanset at det konservative folkeparti klart støttede regeringens forslag om fremskaffelse af lære- og praktikpladser, var man parat til at stemme imod det, hvis man kunne fremkalde regeringens fald, og hr. Arne Melchiors og hr. Erhard Jakobsens udtalelser i samme retning vedrørende jobskabelsen. Når jeg har tilladt mig noget, der kan minde om forargelse i den anledning, så skyldes det kun én ting. Uanset hvor spændende hele det taktiske spil er – ingen af os er vel novicer i dette spil – så har vi vel en fælles forpligtelse over for de tusindvis af unge, der i dag ikke får uddannelse, der i dag ikke kan få en lære- og praktikplads, der i dag ikke kan komme i noget, der minder om varige arbejdspladser. Det var kun dette hensyn, jeg midt i alle de taktiske overvejelser synes skulle placeres.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

At der er flere om misforståelsen gør den jo ikke væsentlig anderledes. Jeg kan ikke godt deltage i det, man er godt på vej til, nemlig at skulle referere fra møder, der er foregået, for jeg ved ordret, hvad jeg sagde til ministeren i mandags aften, og hvad hr. Erhard Jakobsen og hr. Bollmann ved sam-

me lejlighed sagde. Jeg ved det ordret. Jeg er ikke villig til, før arbejdsministeren eventuelt lægger videre ud med det, at give de referater, men hvis det ønskes, så kan vi da godt duellere på den måde. Det er noget helt nyt. Jeg tror nok, vi skal holde os til, hvad vi sagde, da vi kom ud bagefter, og jeg har ikke nogen erindring om, at statsministeren eller nogen anden minister ved den lejlighed gav udtryk for, at CD havde givet tilsagn om noget. Det ville også have været forkert og ville omgående have kaldt på vores protest. Onsdag morgen, da jeg første gang så disse forlydender i avisen, gav jeg en Ritzau-meddelelse om, at det var totalt misforstået. Ministeren sagde, at der er mange om misforståelsen. Eller måske er det en enkelt, som har fået de andre til at få samme opfattelse. Arbejdsministeren var jo ikke til stede ved den lejlighed, og den politiske ordfører var til stede i 10 minutter af et tre kvarter langt møde, så kan det være, at det er en eller to, der har misforstået, og så har indpodet misforståelsen hos sine kolleger.

Må jeg tage meget voldsom afstand fra, at vi stemmer mod vor overbevisning. Det er ikke rigtigt. Vi har samme forpligtelse som arbejdsministeren til at sørge for lærepladser, uddannelser etc. Vi stemmer jo også for uddannelseslovene i marts pakken. Men vi mener, at jobskabelsesloven er en dårlig lov, og derfor vil vi gerne gøre alt for, at den ikke kommer igennem. Er det taktisk, er det noget med, at hensigten helliger midlet, at man stemmer imod sin overbevisning? Vi har ikke de store følelser involveret i det radikale forslag. Jeg kan godt komme med gode argumenter for det radikale forslag, og jeg kan komme med gode argumenter, der tilsiger, at det ikke er så godt. Der er intet om, at vi skal gøre vold på vor ærlighed eller vor overbevisning, og vi er ikke et hak mere taktiske, end regeringen og arbejdsministeren er.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg har ikke refereret fra noget møde. Jeg siger bare, at vi er blevet bibragt det indtryk, og da det nu altså viser sig, at det er en misforståelse, så har jeg beklaget, at der var denne misforståelse. Jeg forstod på hr. Arne Melchior, at han i hvert fald ville sætte grænsen for det taktiske spil ved loven om lære- og praktikpladser. Men hvad har hr.